

SPOT på Cecilie Eriksen

22-årige Cecilie Eriksen har med sin 10 årige valak Calvin slået sit navn fast i dansk military de seneste år. Parret har været en del af militarylandsholdet både som ungryttere og nu for andet år som seniorer. Det er blevet til deltagelse ved UVM for 6 års heste og EM for ungryttere samt medaljer ved NM. I parrets første sæson i seniorrækken blev Cecilie og Calvin nr. 6 ved et 3* stævne i Polen. Vi har sat SPOT på Cecilie og hendes store passion for militarysporten.

Hvornår startede interessen for military?

Jeg var egentlig springrytter indtil 11 års alderen og red MB** på distriktsplan samt et par enkelte landsstævner. Min søster havde så en pony, der havde tendens til at stoppe for fyld, og vi blev forslået at ride jagter for at få den lidt tændt på opgaven. Vi endte begge med at ride en masse jagter ved siden af vores springning og sluttede af med Hubertusjagt og pony-

opløbet. Igennem jagtridningen blev vi også introduceret til military – og der igennem fik jeg interessen for sporten.

Hvad er det ved military, der fascinerer dig?

Der er ingen tvivl om, at jeg elsker at være til stævner og er lidt af et konkurrencemenneske. Men faktisk er den daglige træning noget af det, der gør sporten virkelig spændende. Vores træning er SÅ alsidig. Der er nærmest ikke nok dage i løbet af ugen til at få trænet både dressur, løsgørende, springning, interval/konditionstræning, tur og fridage selvfølgelig. Det kommer af, at vi i military har tre forskellige discipliner til stævnerne – dressur, ridebanespringning og terrænridding – som alle har hver deres sværhedsgrad. Den yndefulde og elegante dressur, efterfulgt af den ekstreme test af tillid, udholdenhed og mod i terrænet – og sidst kræver det præcision og is i maven til ridebanespringningen. Det kan bare ikke sammenlignes med noget andet! Og så giver terrænet et "kick", der ikke er til at få andre steder.

Hvad kræver det at ride Military på højt niveau?

Det kræver en struktureret og målrettet hverdag. Man kommer ikke sovende til tingene på 2* og 3* niveau. Her i løbet af vinteren har vi "off-season", der generelt bruges på at give hestene lidt ferie og få dem tilbage i form igen. I sæsonen laver jeg ugentlig en plan for, hvad og hvor meget min hest skal lave de forskellige dage, da der jo som nævnt er mange forskellige ting, der skal trænes. Vigtigst af alt for min hest Calvin, er hans konditionstræning. Hans kondi

SPOT på Cecilie Eriksen

kommer ikke fra naturens side, som hos f.eks. fuld-boldsheste, men når han så først er i form, skal det bare holdes ved lige uden at overtræne. Hvad mig selv angår, har jeg mærket, at ridning ikke er nok for mig, efter jeg er kommet op på et højere niveau. På nuværende tidspunkt er jeg ved at komme i form til sæsonen 2017, så jeg både svømmer og løber ud over min daglige ridning.

Er der en hest, der har en særlig plads i dit hjerte?

Dont even get me started ... så stopper jeg aldrig igen ... Min nuværende hest Calvin er mit et og alt. Jeg har aldrig oplevet eller troet det var muligt at få sådan et bånd til en hest, som jeg har med ham. Det skyldes nok, at han er hesten, der har taget mig fra CNC90 til nu 3* military. Derudover har vi sammen været til vores første DM, NM, EM og UVM, så vores tillid til hinanden er der bare 200%. Han er en af de lidt mindre og anderledes heste, man ser til de store stævner, men han har ingen begrænsninger, et hjerte af guld og kæmper rø*** ud af laser for mig. Han vil aldrig blive glemt af hverken mig eller min familie.

Hvordan træner du og forbereder dig på store mesterskaber?

Som sagt er det generelt en meget struktureret hverdag i sæsonen. Jeg synes egentlig ikke, jeg gør så meget anderledes mod de store mesterskaber. Jeg tager alle mine starter seriøst, og rider for at gøre det så godt som muligt i hver disciplin. Selvfølgelig vil man gerne gøre det endnu bedre til et mesterskab, men vil faktisk helst ikke lave om på for meget fordi

det er et mesterskab. Det fungerer nemlig godt generelt.

Hvad er din største sportslige præstation?

2016 var et rigtig godt og mindeværdigt år. Vi red placeringer hjem i 6 ud af 8 stævnestarter. Højdepunktet må dog være sæsonens sidste stævne, da vi debuterede CIC3* i Strzegom i Polen. Her sluttede vi på en 6. plads ud af klassens 30 startende, og havde en terræntur der føltes let.

Derudover var UVM for 6 års ungheste i Frankrig tilbage i 2013 og EM for youngriders i 2015, nogle stævner jeg aldrig vel glemme.

Der er ingen tvivl om, at den tyske alien-rytter Micheal Jung er et forbillede i alle 3 discipliner. Han laver aldrig en fejl, er aldrig ude af balance, og hans heste er, hvor de skal være altid. Han har vundet ALT, hvad der er at vinde, og får selv de sværeste konkurrencer til at se lette ud.

Men ud over ham er jeg stor fan af Andrew Nicholson fra New Zealand og tyske Ingrid Klimke. De har begge hver deres forcer og træningsmetoder, som jeg virkelig respekterer.

Når du ikke er til hest, hvad laver du så?

Udover at undervise og ride heste rundt omkring i nærområdet, så arbejder jeg som vikar i en lokal fribørnehave og SFO - hvilket giver mig rig mulighed for at tilpasse min ridning og stævner. Jeg forsøger

SPOT på Cecilie Eriksen

selvfølgelig også at få tid til vennerne og et par byture en gang imellem, specielt her i vintersæsonen.

Hvordan ser fremtiden ud?

Den så faktisk rigtig lys ud, i og med jeg selv og den resterende del af dansk militarys elite var blevet inviteret til en serie af landsholdssamlinger med henblik på det kommende EM, VM og OL. Eliten har nok aldrig været bedre i Danmark end nu, og der har været stor optimisme at finde. Desværre valgte forbundet som afslutning på året at skære i budgettet for military-sporten. Det kommer til at gå ud over eliten, og derfor er vores ellers planlagte landsholdssamlinger blevet aflyst, og vores kyndige landsholdstræner og holdkaptajn har valgt ikke at være en del af teamet længere. Som eliterytter er jeg nu fuldstændig 'on my own' – og må forsøge at få mine nødvendige kvalifikationer i hus frem mod det kommende EM til sommer. Men hvis man skal se bort fra dette, så ser den nærmeste fremtid sådan ud, at jeg har nogle vigtige stævner i år, hvor jeg skal forsøge at få mine kvalifikationer i hus og forhåbentlig debutere ved EM for seniorer. Derudover er planen at få en masse gode oplevelser i 3*, så vi kan opnå den samme form for selvsikkerhed, vi havde i niveauet under. Erfaring, erfaring og erfaring må være kodeordet for 2017.

Som langsigtet mål er drømmen uden tvivl et OL, hvilket ikke er så urealistisk, som det har været før i tiden.